

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΡΗΡΤΕΑ

• Έν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
• Έν τῇ ἀλλοδαπῇ... • 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν... 15
264—Γραφῶν ὁδ. Ἐρμού—264

Ἀποστολὴν ἐπιτελεῖται

Ὅστις γὰρ ἕλοι τὸν νόμον τηρήσει, πταίσει δὲ ἐν ἐπιπέδῳ πάντων ἔργων. (Ἰακ. β'. 10). Διάσημος συγγραφεὺς θέλων νὰ παραστήσῃ διὰ παραδείγματος τὴν ῥῆσιν ταύτην μετεχειρίσθη τὴν ἀκόλουθον παρομοίωσιν. Ὑποθέσωμεν λέμβον ἐντὸς μεγάλου ποταμοῦ, πλήρη ἀνθρώπων ὁ καιρὸς εἶναι θυελλώδης, ὁ ἀνεμὸς βοᾷ, βρονταὶ κρατοῦσι, τὸ ὕδωρ διατελεῖ ἐν ταραχῇ καὶ ὁ ροῦς εἶναι ὀρηκτικός· οὐδεμίαν λέμβον δύναται ν' ἀντίσῃ ἐπὶ πολὺ ἐν ταύτῃ θυελλῷ. Ἀλλ' ἰδοὺ λέμβος πλήρης ἀνθρώπων. Ἀνούμεν τὰς κραυγὰς τῶν ἐν μέσῳ τῶν κρῆτων τῶν βροντῶν. Φοβοῦνται τοὺς ἀπέναντι αὐτῶν βράχους, πῶς δύναται νὰ σωθῶσιν; Ἐὰν μόνον ἠδύναντο νὰ ἀγῶσιν ἐντὸς τοῦ στενοῦ ἐκείνου κόλπου θὰ ἐσώζοντο. Τώρα ὑποθέσωμεν ὅτι ἀνθρώποι ἐπὶ τῆς ὄχθης ῥίπτουσιν πρὸς αὐτοὺς ἄλυσιν τὴν λαμβάνουσι, καὶ χαίρουσιν ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν, ἔταν αἰφνης ἐνῶ αὐτοὶ καὶ οἱ ἐπὶ τῆς ὄχθης σφόδρα, εἰς κρίκος πῆς ἀλύσεως θραύεται—ὄχι δέκα κρίκοι, ἀλλ' εἰς—τί δύναται τότε νὰ πράξωσι; Νὰ ρηθῶσιν εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, λέγει ἕτερος. Ναι αὐτῶν πρέπει νὰ εἴπῃ τις εἰς τὸν ἀμαρτωλόν—διότι ἔαν μίαν παραβῆ ἐντολὴν—ἐνα κρίκον τῆς ἀλύσεως—πάσας παραβαίνει.

ΕΛΑΤΤΩΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΒΕΟΠΑΙΣΜΩΝ

Παραθέτομεν σήμερον τὴν εἰκόνα τοῦ ἀγγλοῦ βουλευτοῦ κ. Richard ὅστις τῇ 15 Ἰουλίου ἀπελθόντος ἔφερε πρότασιν εἰς τὸ ἀγγλικὸν κοινοβούλιον περὶ πρωτοβουλίας τῆς Ἀγγλίας ἐν τῇ ἐλαττώσει τῶν στρατιωτικῶν ἐξοπλισμῶν. Συγχρόνως δὲ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ δημοσιεύομεν μεταφράσιν ἐμερήθους ἔρῃου ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου γραφέντος ὑπὸ τοῦ Δρ. Λέοντος Λέβι, ἔχοντος ὡς ἑξῆς.

«Δὲν δυνάμεθα βεβαίως νὰ μεμφώμεν τὸν παρόντα αἰῶνα ὅτι ὑστέρησεν ἐν τῇ προόδῳ ὑπὸ πᾶσάν ἐπο-

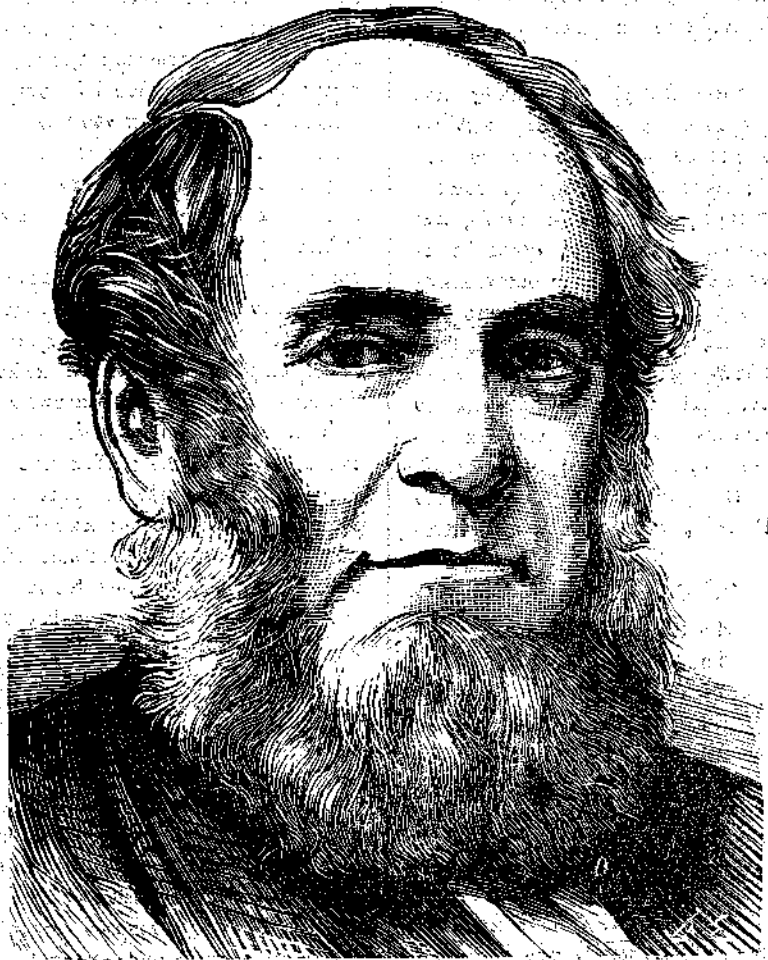
ψιν. Τὰ ἔθνη δίκαια ἐξασφαλίζονται καὶ διατηροῦνται μετὰ στιβαρᾶς καὶ κράτερᾶς χειρὸς ὅ,τι δήποτε διακινδυνεύει τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κράτους ἀπὸ μακρόθεν κατοπτρεύεται ὅ,τι δύναται νὰ προαγάγῃ τὴν ἀνθρωπίνην εὐδαιμονίαν ἐπιδιώκεται μετὰ ζήλου. Ἀμα ὡς ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία, ἡ Αὐστρία, ἡ αἰ Ἡν. Πολιτεία προσκαλέσασιν τοὺς παραγωγεῖς ἢ βιομηχάνους τοῦ κόσμου νὰ ἐπιδείξωσι τὰ ἔργα τῶν, ἀμέσως, τὰ εὐγενέστερα τῆς τέχνης καὶ βιομηχανίας προϊόντα, φέρονται εἰς ἐπίδειξιν. Ἀμα ὡς πρόβλημα ἐπιστημονικόν, μυστήριον τῆς φύσεως, ἢ φυσικὸν πρόσκομμα ἐπιπροσθεὶ τῇ ὁδῷ ἡμῶν, ἀμέσως αἰ ὑψηλότεραι προσπάθειαι τῆς ἀνθρωπίνου διανοίας τίθενται εἰς ἐνέργειαν ὅπως τὸ λύσωσιν ἢ κατακτήσωσιν. Ἐν ὅμως ἀντικείμενον ἐπὶ τοῦ ὁποίου δὲν κατεβλήθη ἰκανὴ σπουδαιότης εἰσέτι εἶναι τὸ ἐπὶ τῆς Εἰρήνης θέμα. Ἐν τῇ παρούσῃ στιγμῇ ἡ Εὐρώπη, ἥτις καυχᾶται ὅτι εἶναι ἡ μᾶλλον προωδευμένη μάλιστα δὲ ἡ μᾶλλον ἠθικὴ οἰουδῆποτε ἑτέρου μέρους τῆς ὑψηλοῦ, παρουσιάζει τὸ παράδοξον θέμα τῆς διατηρήσεως ἑκατομμυρίων ἐνόπλων ἀνδρῶν ἐτοιμῶν νὰ φέρωσι τὴν πανολεθρίαν ἐπὶ τῆς χώρας ἑκάστου αὐτοῦ. Ἀρμόζει ἢ κατὰστασις αὕτη τῇ 19 ἑκατονταετηρίδι; Εἶναι τοῦτο τὸ κατόρθωμα τοῦ πολιτισμοῦ; Τὸ χερίστον δὲ εἶναι ὅτι οὐδαμῶν βλέπομεν καταβαλλομένην προσπάθειαν πρὸς κρείττονα τῶν πραγμάτων τούτων διαρρήθμισιν σύμφωνα πρὸς τοὺς πόθους καὶ τὰ ἀληθῆ ἡμῶν συμφέροντα.

Ἡ ἀλήθεια κεῖται ἐν τούτῳ ὅτι καίτοι ἑκατονταετηρίδες παρήλθον ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως εἰδους τινος δημοσίου νόμου ἐν Εὐρώπῃ, παλὺ ἔτι ἀπέχομεν τοῦ διαρρηθμισθῆμεν ὡς εὐτυχῆς οἰκαγένεια ἐπικρατεῶν, ζῶντες ἐν καλῇ συμφωνίᾳ πρὸς ἀλλήλους. Τοσαύτη ὑπάρχει ἀντιζηλία, τοσαύτη ἰδυσπιστία, καὶ τοσαύτη προθυμία εἰς τὸ καταλαβάνεσθαι ὑπὸ πανικοῦ ἐν πάσῃ κινήσει, ὅσον καὶ ἂν αὕτη ἢ ἀσημαντος, ὥστε μόλις δύναται νὰ ρηθῇ ὅτι διατελοῦμεν

είναι μεγάλη, διότι είναι απόλυτως αναγκαίον από καιρού εις καιρόν να εξεγείρεται ού μόνον εν 'Αγγλία, ἀλλ' εν πάση χώρα, αληθές και ζωηρόν αίσθημα κατά του κακού του συνδεομένου προς τὸ άπειρον και δαπανηρόν σύστημα τῶν εξοπλισμῶν. Ο κόσμος δεῖται εἰρήνης δὲν δά εἶχε ὀ αντίρρησην και εις μεγάλους εξοπλισμούς εάν οὔτοι ἔφερον εις εἰρήνην, ἀλλὰ δὲν ἔχουσι τοιοῦτον ἀποτελεσματὸς ὡς πᾶσα πείρα ἀποδεικνύει ἐνοπλος εἰρήνη εἶναι πόλεμος. Μεγάλοι στρατοί, εάν μὴ πάντοτε ὡς ἀπειλή δι' ἄλλα κράτη εἰσι πάντοτε, λίαν ἐπικίνδυνα μέσα ἐν ταῖς χερσὶν ἀμφιβόλου διπλωματίας. Εάν τε ἢ μὴ ἀμοιβαία τις

πρό τινων ἐτῶν ἀπό φοβεροῦ πολέμου μετὰ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ἦδη κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1849 ὁ Κόβδεν ἐπρότανε ν' ἀπευθυνθῆ ἀναφορά εἰς τὴν βασιλισσαν, παρακαλοῦσα αὐτὴν νὰ ἔλθῃ εἰς συνεννόησιν πρὸς τὰς ξένας δυνάμεις, προσκαλοῦσα αὐτὰς νὰ συντελέσωσιν εἰς σύναψιν συμβάσεων δι' ὧν νὰ δεσμεύωνται ἐν περιπτώσει παρανόσεως μὴ δυναμένης νὰ διεσθετηθῆ διὰ φιλικῶν διαπραγματεύσεων, νὰ ἀναφέρωσι τὴν ἀμφισβητούμενην ὑπόθεσιν εἰς τὴν ἀπόφασιν διαιτητῶν, ἀλλ' ἡ πρότασις ἐκείνη ἀπερρίφθη ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων διὰ πλειοψηφίας 176 κατὰ 79. Ἡ πρότασις τοῦ κ. Richard

Ἐρρίκος Richard, μέλος τοῦ Ἀγγλικῶ Κοινοβουλίου.

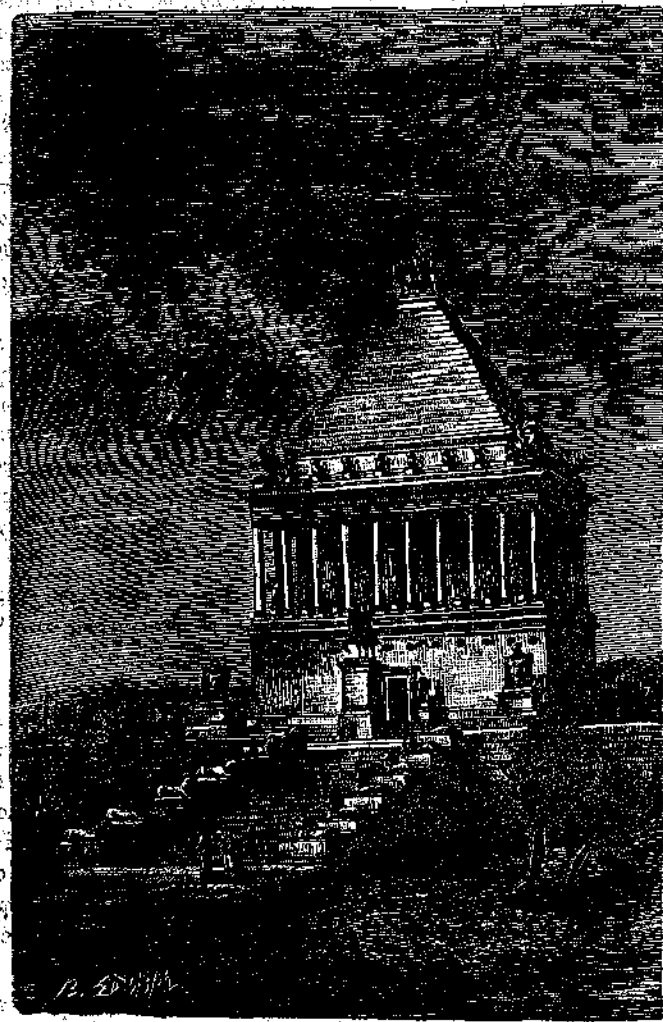
ἢ ταυτόχρονοι ἐλάττωσι τῶν εὐρωπαϊκῶν εξοπλισμῶν εἶναι δυνατὴ, δυνατόν ὅμως εἶναι νὰ ἐπιτευχθῆ σημαντικὴ ἐλάττωσις ἐν τῇ δαπάνῃ τοῦ βασιλείου τῆς Ἀγγλίας. Ἄς δεῖξωμεν τὸ καλὸν ἐπὶ τούτου παραδειγμα.

Ἐτέρα μέθοδος πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ πολέμου εἶναι σταθερωτέρα ἀπόφασις εἰς προσφυγὴν, ἐν περιπτώσει ἔριδος, εἰς τὴν διεθνή διαιτησίαν. Πολλὰ κράτη προσέφυγον εἰς τὴν μέθοδον ταύτην και ἔσχε τὰ εὐτυχεστερα ἀποτελέσματα, ἔσχα δὲ καὶ τὴν Ἀγγλίαν,

ὅμως ἐν ἔτει 1873, καθ' ἣν ἀναφορὰ ὁ ἀπηνθύνετο εἰς τὴν βασιλισσαν νὰ ἔλθῃ εἰς συνεννόησιν πρὸς τὰς ξένας δυνάμεις, ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ἐπενεθῶσι βελτιώσεις εἰς τὸ διεθνὲς δίκαιον, και νὰ καθιδρυθῆ ἡ διεθνὴς διαιτησία, ἐγένετο δεκτὴ διὰ πλειοψηφίας 98 κατὰ 88. Πλὴν τούτου ἐγένετό τι διὰ διπλωματικῶν μέσων πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῆς διαιτησίας. Κατὰ τὰς συνόδους τῶν Παρισίων διὰ τὴν γενικήν Συνθήκην τῆς Εἰρήνης ἐν ἔτει 1856, μετὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον, πρῶτόκολλον ὑπεγράφη, τῇ προτά-

σει τοῦ λόρδου Κλάρενδων καθ' ὃ — αὐτὸ πληρῶσαι δὲν διατάξουσι νὰ ἐπιδράσωσι, ἐν ὀνόματι τῆς κυβερνήσεως, αὐτῶν, τῆς ἐπιθυμίας ὅπως Κράτη μετὰ τῶν ὀποίων σπουδαία παρανόησις ἠδύνατο νὰ ἐγερθῆ, ἔδει, προτοῦ προσφύωσιν εἰς τὰ ὄπλα, νὰ ἀποτεινῶνται, ἐφ' ὅσον αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέψωσι, εἰς τὰς ἀγαθὰς ἐκθουλεύσεις τῶν φιλικῶν δυνάμεων. Πλὴν τούτου ἄρθρον καταχωρήθη ἐν τῇ Γενικῇ Συνθήκῃ καθ' ὃ — ἂ ἔδει, μεταξύ τῆς Ἰψ. Πύλης και μᾶς ἢ πλειονῶν τῶν ἄλλων ὑπογραφεσῶν δυνάμεων ἐγερθῆ φιλονεικία, δυναμένη νὰ διακινδυνεύσῃ τὴν

νεκρὸν. Ἐνῶ προῖδαινον αἱ διαπραγματεύσεις πρὸ τοῦ μεταξὺ Αὐστρίας, Πρωσίας και Ἰταλίας πολέμου, ὁ κόμης Κλάρενδων, ἐν ἐπισήμῳ τινὶ ἐγγράφῳ πρὸς τὸν κόμητὰ Colley, τῇ 2 Μαΐου 1866, εἶπεν, αἱ τρεῖς δυνάμεις νῦν εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ πολέμου ἐκίστη ἐπισήμως διακήρυξαν ὅτι δὲν ἔχουσιν ἐπιθετικὰς προθέσεις κατὰ τῆς ἑτέρας ὅτι ἐκάστη ὀπλιζέται μόνον προσδοκῶσα ἐπιθεσιν κατ' αὐτῆς, ἡ κυβερνήσις τῆς Ἀνάσσης δ' ἂ ὑπηγόρευεν ἐπομένως ὅπως, ἡ Ἀγγλία και ἡ Γαλλία, ἐνεργούσαι κατόπιν τῶν ἐπανειλημμένων τούτων διαβεβαίώσεων, και ἐπὶ κ α λ ο ὀ

Τὸ Μουσῶλειον.

διατήρησιν τῶν σχέσεων αὐτῶν, ἡ Ἰψ. Πύλη και ἐκάστη τῶν δυνάμεων τούτων, προτοῦ προσφύγῃ εἰς τὴν χρῆσιν τῆς βίας, ἔδει νὰ παρασχη τοῖς λοιποῖς συμβαλλομένοις τὴν εὐλαϊρίαν νὰ ἐμπόδισωσι τοιοῦτον ἔπακρον διὰ τῆς μεσολαβήσεως αὐτῶν. Ἔϊναι ἀληθές ὅτι ἡ συνταξίς τῶν ὄρων και πρακτικῶν τούτων και συνθηκῶν δὲν ἐμπόδισαν τοῦς πολλοῦς πολέμους οἵτινες ἀτυχῶς συνέβησαν ἀπὸ τοῦ 1856. Ἄλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέψωμεν ὅπως γίνωσι γράμμα

μεναὶ τὴν ἀδικήρυξιν τῶν Παρισίων, ἢ ἀποτεινόμεναι εἰς τὴν τιμὴν, τὸ χριστιανικὸν αἶσθημα, και τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τῶν τριῶν δυνάμεων, προσκαλέσωσιν αὐτὰς νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸ κατὰ τὸς και νὰ διακηρύξωσιν ὅτι ἡ δυνάμις ἐκείνη ἢ τις ἐπέμενε ἀνευ ἱκανοῦ λόγου εἰς πρόκλησιν ἀδικαιολογήτου πολέμου, πρέπει ἐνώπιον οὐ μόνον τῆς Ἀγγλίας και Γαλλίας, ἀλλὰ ὀμπαντός τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, νὰ θεωρηθῆ ὀπεκδυόνο, δι' ὄλα τὰ ἀτυχήματα

τά οποία θά επροξέειν. Είναι τώντι άπειρου αξίας ή συσσωμάτωσις τών πόθων τού πεπολιτωμένου κόσμου εν δημοσίω πρωτοκόλλω και συνθήκω, και δέν αμφιβάλλομεν ότι ή αρχή ήτις τότε έλαβεν ευρωπαϊκόν κύρος θέλει, εν καιρώ τώ δέοντι, καταστή υποχρεωτικόν αξίωμα δημοσίας πολιτικής καθ' όλον τόν κόσμον.

Ο πόλεμος είναι λίαν βάρβαρος και δαπανηρός όπως διά παντός μείνη ως τρόπος διεσθετήσεως εθνικών διαφορών. Είς τόν Κριμαϊκόν πόλεμον εθνηκίθησαν 780,000 πολύτμισι υπάρξεις και 340,000,000 λίρας στερλ. Ο πόλεμος εν Ιταλία τό 1859, απέτησε τήν θυσίαν 45 ή 50 χιλιάδων άνδρών και 60,000,000 λιρών. Εν τώ φοβερώ πολέμω μεταξύ τών Ηνωμένων και Όμοσπόνδων κρατών τής Αμερικής εν έτει 1861—3 έδαπανήθησαν 800,000 υπάρξεις ή περι τό εν δισεκατομύριον λιρών στερλ. Εν τώ πολέμω τού Σλέσβιγ Χόλσταϊν τό 1864, και εν τώ πολέμω μεταξύ τής Πρωσίας, Αυστρίας και Ιταλίας τό 1866, αι απώλειαι υπήρξαν 50,000 άνδρες και 73,000,000 λίρας στερλ. Ο Γαλλογερμανικός πόλεμος τό 1870—71 έστειλεν εις τόν άδην άπειρον αριθμόν άνθρώπων, και κατέστρεψε εν δισεκατομύριον περιουσίας. Αλλά τίς δύναται να μετρήση τά εκ τού πολέμου κακά τά προτιγνόμενα τήν τέχνην και τήν επιστήμην, τήν γεωργίαν, τήν βιομηχανίαν και τόν εμπόριον. Τίς δύναται να ειπή τά παθήματα τά όποια συνεπάγει εις τάς χήρας και τά ορφανά; Τίς δύναται να περιγράψη τήν φρικτήν πεδίον τινός μάχης; Τίς δύναται να υπολογίση τούς μικρούς καρπούς τού πολέμου επί τής ήθικής τών εθνών;

Πολιτική άγουσα εις τοιαύτα αποτελέσματα δέν δύναται ν' άρεθή ελευθερά εις τήν πορείαν αύτης κατά τήν εποχήν τής νεωτέρας προόδου· άλλ' έχωμεν πίστην εις τήν ήθικήν πρόδον και εις τόν τελικόν θριάμβον τής αιωνίου αληθείας. Πάντες οι ποθούντες τήν εδαμονίαν εν τώ εμπωρίω και τή βιομηχανία, πάντες ή εμπνεόμενοι εξ ένθουσιασμού περι παντός άγνού και ιερού, άς έπιμείνωσι και ή μέγας σκοπός τής επθμίας ήμών επιτευχθήσεται. ή Ειρήνη ελεύσεται όσον οίον τε πλησιέστερον αποδικουσα τόν βροτολογόν Άρνν.

ΤΟ ΜΑΥΣΩΛΕΙΟΝ

Αρτεμισία, ουχι ή γνωστή ή περίφημος εκείνη βασίλισσα τής Άλικαρνασού, ήτις συνεξέστρεψε τήν Ξέρξη ή έπεδείξατο άνδρείαν όμοίαν τή συνέσει αύτης, άλλ' άλλη πολλή μεταγενεστέρα, διάστημα, και αυτή άν ουχι τοσοῦτον επί άνδρείη και συνέσει, όσον επί φιλανδρία και φιλαδελφία, εγένετο έτι γνωστοτέρα εν τή ιστορία διά τής οικοδομής μνημείου καταλεχθέντος εν τοίς έπτά τού κόσμου θαύμασι και προς άπαθανάσειν τού αδελφού και συζύγου αύτης Μανωώλου Μανωλείου κληθέντος. Ο Μανωώλος ούτος έδασίλευσεν

εν Άλικαρνασού από τού 377—353 π. κατέστη διαβόητος επί χρημάτων απληστία ήν ένέκα ουδένως άπειγαστο κατά Θεόδοτον Ουδέην άλλας τών ποιμένων τών λαών καθ' Όμηρον έσχε μείζονα επιτιμωσίαστα εις τό κείρειν εν χρώ τού προίγιόν του, όσον ούτος, όστις και παρά τών άποθηνητάων εν έλφράνέ φόρον. Ένεκα τής απληστίας τού παύτης συνήγαγεν άπειρους χαρμάτων θησαυρούς, άν όμως πλείστα έδαπανα εις καλλωπισμάν και ιστολισμόν τής πόλεως Άλικαρνασού, ένθα ειχε τήν έδραν ούτοῦ.

Αλλ' εν τώ Μανωώλω, ως ηγεμόν ήτο φιλόδοξος και άρπακτικός, ως ιδιώτης όμως και δ' ή ως αδελφός και συζυγος φαίνεται ότι ήτο άριστος και κάλλιστος. Αποδείξει δε τούτου είναι ή πρός αυτόν έρωσ τής Αρτεμισίας, ήτις τοσοῦτον εθρήνησε τόν θάνατόν του, και τοσαῦτην ήθικήν βαθύτατην λύπην επ' αύτῃ, ώστε δύο έτη μετά τόν θάνατον αύτου απέθνηκεν υπό φθίσεως. Η Αρτεμισία άρτίως μετά τόν θάνατον τού περιλημένου αύτης Μανωώλου μη άρκεσθείσα εις τάς συνθήεις ένδειξεις τού πένθους, εν τή άκμή τού πάθους και τής θλίψεως, ανέμισε τά όστα και τήν κόνην τού συζύγου μετά μύρων, τά έτρύψεν εις κόνην, τά άνεκάτωσεν εν ποτηρίω μετά ύδατος και κατέπιεν αύτά! Αρτίως δε μετ' ολίγον άπεράσισε ν' άποθναπίση τό όνομα τού Μανωώλου διά πολυτελού; μνημείου και πρός τούτο προτεκάλεσε τούς διασημοτάτους τών τότε τεχνιτών, τόν Σκόπην, τόν Βρύαζην, τόν Γυμόθεον και Λεωχάρην και άνέθηκε τήν διευθύσασθαι τού έργου εις δύο αρχιτέκτονας τόν Φιλέα και Σάτυρον.

Ο όλος τού μνημείου περιβολος συνίστατο εκ 411 ποδών. Το κάτω μέρος τού Μανωώλειου, όπερ ελέγετο πέτρον, έσκηρίετο επί 36 κώνων και ειχεν 25 πήχων ύψος. Αναθήναι τού πέτροϋ υπήρχε πυραμίδι ισούψη, αύτω και πρός τήν κορυφήν συστελλομένη, εις ήν ανήγον 24 βαθμίδες. Καί τής κορυφής ήτο τέθεικτον περιίταν τόν Μανωώλον. Το ύψος τού μνημείου ήτο 140 ποδών. Το Μανωώλειον δέν συνετελέστη ζώσης τής Αρτεμισίας, διότι δύο έτη μετά τόν θάνατον τού Μανωώλου απέθανεν και οι αναλαβόντες τό έργον τργνηται άπεράσισαν να σφρωσιν αύτό εις πέρας, διότι έμελλε να θάναται αύτου; μάλλον ή τόν Μανωώλον, διότι εν ήρώδη.

Το Μανωώλειον, όπερ πάντα τά πολυτελή μνημεία ελάμβανον τό όνομά των, εσώζετο σών μέχρι τού δεκάτου μ. Χ. αιώνος, ότε ύπέστη και τούτο μετά τής Άλικαρνασού τήν επί τών πόλεων τής Ασίας ενσκήψασκν τελείαν καταστροφήν εκ τών επιδρομών και τών σεισμών.

Περί τού Μανωώλου, τής Αρτεμισίας, και τών τεχνών τού Μανωώλειου πλείοτερα θά διαλάβωμεν εν ιδίω τεύχει περιλαμβανόντι δια πολλών τά έπτά τής αρχαιότητας θαύματα.

Κ. ΝΕΣΤΟΡΙΔΗΣ

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α. — ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. ΙΑ'.

Καρπαί.

Όταν τό άνθος μακρανή και πέση άπομένει κατί εις τό άκρον τού στελέχους αύτου, τούτο κρατεί τούς σπόρους, ως φαίνεται εν τώ ρόδω. Όταν τά ώραια φύλλα τού άνθους πάντα διασκορπισθώσιν υπό τού ανέμου, τό στρογγύλον πυκνόν μέρος τό εις τό άκρον τού στελέχους άριέμενον περιέχει τούς σπόρους, ή λοβός ούτος αύξάνη ολίγον και γίνεται ερυθρόπρος. Αν τόν άνοιχτήτε βλέπετε τούς σπόρους εν αύτῃ.

Ένταῦθα παρίσταται ή σποροδόχος τού ρόδου εν τῷ πρώτῳ σχήματι ως εν όλον, εν δε τῷ δευτέρῳ ως κεκομμένη να δείξωμεν τούς σπόρους· βλέπετε ότι οι σπόροι εις πυκνοί έντός αύτῶν και δέν άπομένει θέσει δι' άλλο τί.

Τούτο δέν καλούμεν καρπόν, διότι και μικρός είναι και δέν έχει καλήν γεῦσιν.

Αλλ' ίδετε τί άπομένει όταν εν άνθος άπιδιάς πέση. Έχει τό αύτό σχήμα πρός ή, τῷ άπομένει όταν τά φύλλα τού ρόδου σκορπισθώσιν. Αλλ' είναι μεγαλύτερον εκείνου. Όταν είναι εις πλήρη αύξήσιν είναι μεγαλύτερον ή όσον χρειάζεται διά να κρατήσῃ τούς σπόρους. Οι σπόροι εις μικρόν μόνον μέρος αύτου είναι κατεσκευασμένον διά φαγτόν ως επίσης και διά να κρατή τούς σπόρους έντός αύτου, διά τόν λόγον τούτον τό καλούμεν καρπόν.

Ίδου εν μικρόν άπιον κομμένον εις τοιοῦτον τρόπον ώστε να δεικνύη τούς σπόρους. Βλέπετε ότι είναι λίαν διάφορον από τής σχήματος άπιου έχούσης σποροδόχου τού ρόδου.

Όταν τό άνθος τής πορτογαλλίας πέση, βλέπετε μικράν στρογγύλην σφαιραν ούσαν επί τής άκρας τού στελέχους. Αυτή αύξάνει παραπολύ, και όταν ήναι ώριμος, είναι μεγάλη και κιτρινον χρώματος ως συμβαίνει με τό άπιον, τό πορτογαλίον είναι μεγαλύτερον ή όσον αναγκαίαι διά να κρατήσῃ τούς σπόρους. Το καλούμεν δε καρπόν, διότι εγένετο ίνα τό τρώγομεν.

Τά πλείοστα τών χαμοκεράσων έχουσι τούς σπόρους έντός αύτῶν, ή φράουλα όμως τούς έχει επί αύτης, και ούτω έχει καλήν τῷ σχήμα.

Πάντα τά χαμοκέρασα ταῦτα ειςι μεγαλύτερα ή όσον χρειάζεται διά να κρατήσωσι τούς σπόρους. Ο Δημιουργός τά προώρισε διά καρπούς. Αλλ' ουδέποτε έθεώρησε να καταστήσῃ καρπούς τάς σποροδόχους τών ρόδων και τοιοῦτοτρόπως τάς κατεσκευασε τόσον μεγάλας ώστε να κρατῶσιν άκριβῶς τόν σπόρον.

Τά άνθη τής σταφυλῆς ειςι μικρά και λεπτά και πολύ μικρότερα τού καρπού όστις σχηματίζεται μετά τήν πτώσιν των. Η ραξ τής σταφυλῆς ειςι τι πλείοτερον σποροδόχου. Έάν ήτο προσωρισμένη άπλῶς να κρατή μόνον τόν σπόρον, δέν θά ειχε τήν χυμώδη εκείνην σάρκα ήτις είναι τόσον εύρεστος τήν γεῦσιν.

Οι καρποι διάφορα έχουσι μεγέθη. Οι καρποι τινων φυτῶν ειςι μέγιστοι, ως ή κολοκίνθη και ή πέπων. Οι καρποι μεγάλων τινων δένδρων ειςιν ελάχιστοι, ως τό κάρνον και λεπτοκάρνον. Η βάλανος είναι μικρόν κάρνον, αλλά γινώσκουσιν οι παιδες ότι αύψηλαι όρυς από μικρών βαλάνων φύονται. Δένδρα τινα εν τοίς θερμοίς κλίμασι φέρουσι μεγίστους καρπούς, ως επί παραδείγματος τά ίνδικά κάρνα.

Οι καρποι τής γῆς τούς όποιους τό πλείστον μεταχειρίζεται ή άνθρωπος έχουσι σχήμα σπόρων, ως ή σίτος, ή άραβόσιτος, οι φασιολοι, οι κύαμοι κτλ. Οι πλείστοι τών παραγομένων καρπῶν τοιοῦτου είδους χρησιμεύουσιν εις τήν τροφήν ήμών, ελάχιστον δε μέρος φυλάσσομεν διά σπόρον τού προσεχούς έτους. Τά διάφορα είδη τών δημητριακών καρπῶν μεταχειρίζομεθα εις κατασκευήν άρτου, τού ουσιωδέστερου αντικειμένου τής τροφῆς ήμών. Διά τούτο και εν τή κυριακή προσευχῇ ή λέξις άρτος σημαίνει τροφήν όταν λέγωμεν Τόν άρτον ήμών τόν επιούσιον όδς ήμιν σήμερον.

Οι σπόροι εξ ών κατασκευάζομεν τόν άρτον ήμών ειςιν ελάχιστοι αλλά παράγονται πολλοί συγχρόνως.

ΤΙ ΠΡΟΗΑΘΕΝ ΕΞ ΕΝΟΣ ΠΟΤΗΡΙΟΥ ΟΙΝΟΥ

Ο δούξ τής Αύρηλίας ήτον ή προσβύτερος υίός τού βασιλέως Λουδοβίκου Φιλίππου, και ή κληρονόμος τών δικαιωμάτων τού πατρός αύτου ήτο λίαν εύγενής νέος, τό γενναίον δε αύτου φρόνημα κατέστησεν αύτόν γενικῶς δημοφιλή. Προίχων τινα προσεκάλεσε φίλους τινάς εις πρόγευμα ότε έμελλε να αναχωρήσῃ εκ Παρισίων όπως μεταβῇ εις τό τάγμα του. Εν τή εύθυμία τού συμποσίου επεε άλλιον περισσότερον οίνον τού συνήθους, δέν έμέθυσεν όμως. Δέν ήτο διόλου άτάκτων έξεων άνθρωπος, ειχε παραπολύ ύψηλόν και εύγενή χαρακτήρα, άλλ' εν τή εύθυμίω ώρξ επεε έν ποτήριον περιπλέον. Πίνων τό τελευταίον ποτήριον τού άπεχαιοριστιμῷ επ' ολίγον

ἀπώλεσε τὴν ἰσχυροτάτην τοῦ νόου καὶ σώματος. Καί-
 ρετήσας τοὺς συνδαιτυμόνας αὐτοῦ, εἰσῆλθεν εἰς τὴν
 ἀμαξάν αὐτοῦ· ἀλλ' οἱ ἱπποὶ ἀφνίκασαν ἐκ τινος
 συμπτώσεως. Ἐὰν δὲν εἶχε πῖσι τὸ ποτήριον ἐκεῖνο
 τὸ περιπλέον, δὲ ἐκράτει τὴν δέσιν τοῦ ἀλλ' ἐπή-
 δησε ἀπὸ τῆς ἀμαξῆς· εἰάν ὅμως δὲν εἶχε πῖσι τὸ πο-
 τήριον δὲ ἠδύνατο καίτοι ἐκπηδήσασθαι τῆς ἀμαξῆς· νὰ
 σταθῆ εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἀλλ' ἔπεσε καὶ ἐκτόπισε
 τὴν κεφαλὴν καὶ ἀπέθανε μετὰ τινὰς στιγμὰς. Τὸ
 περιπλέον ἐκεῖνο ποτήριον τοῦ οἴνου ἀνέστρεψε τὴν
 δυναστείαν τῶν Ἀθηναίων, ἐδήμεισε τὴν περιου-
 σίαν αὐτῶν ἀνερχομένην εἰς 500,000,000 φρ. ἔστειλε
 πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν εἰς ἐξορίαν, καὶ μετεβάλε τὴν
 ἱστορίαν τῆς Γαλλίας.

ΑΛΕΞΙΒΡΟΧΑ Η ΑΔΕΣΗΑΙΑ

Ἴσως δὲν ὑπάρχει χώρα ἐν τῷ κόσμῳ ἔνθα προσέ-
 χει τις εἰς τὸ ἀλεξιβροχὸν πλεότερον ἢ ἐν Ἀγγλίᾳ
 ἔνθα λέγουσιν: «Ἐάν εἶναι καλὸς καιρὸς φέρε τὸ ἀλε-
 ξιβροχὸν σου· ἐάν βρέχη πράξῃ ὅπως θέλης» τούτο
 σημαίνει, ἐξηγουόμενον, ὅτι ἐν τῷ εὐμεταβλήτῳ ἐκείνῳ
 κλίματι εἶναι πάντοτε καλὸν νὰ φέρῃ τις τὸ ἀλεξι-
 βροχὸν του. Ἐν Βιρμανίᾳ ὅμως τὸ ἀλεξιβροχὸν καὶ
 ἀλεξήλιον ἀπολαύουσιν ἰδιαιτέρως τιμῆς. Τί δὲ ἐγένε-
 ντό τις ἐν τῷ κλιματικῷ ἡλίῳ ἐπὶ ἑξ μῆνας καὶ τῆ
 ἀδικλόπῳ βροχῇ τοὺς ἐτέρους ἑξ εἰάν δὲν εἶχεν αὐτά.
 Εἰς τῶν τίτλων τοῦ βασιλέως τῆς Βιρμανίας εἶναι
 «Κύριος τοῦ Χρυσοῦ Ἀλεξιβροχίου,» μόνον δὲ ἀνώτε-
 ροι τοῦ κράτους λειτουργοὶ δύνανται νὰ φέρωσι χρυ-
 σοῦν ἢ ἐπίχρουν ἀλεξιβροχὸν — ὅχι ὅμως ὅτι τὰ
 κρατοῦσιν αὐτοὶ ἀλλὰ ἄλλοι φέρουσιν αὐτὰ ἐπὶ τῶν
 κεφαλῶν των. Ἡ τάξις ἐνὸς ἐκάστου ἐπομένως ἐν
 Βιρμανίᾳ μετρεῖται κατὰ τὸ μήκος τῆς λαβῆς τοῦ
 ἀλεξιβροχίου. Κοινὸν πρόσωπον φέρει τὸ ἴδιον ἀλεξι-
 βροχόν, τὸ ὅποιον ἔχει βραχεῖαν λαβὴν ἕτερον ὕψη-
 λότερας τάξεως ἔχει ὑπερέτην φέροντα τὸ ἀλεξιβρο-
 χὸν ἐπ' αὐτοῦ ἕτερον ἔτι ὕψηλότερας περιωπῆς ἐπι-
 βαίνει ἵππου ἔχει δὲ ἀκούλουθον πεζὸν ὅστις κρατεῖ
 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὸ ἀλεξιβροχόν. Οἱ μεγιστά-
 νει ἐπιβαίνουνσι ἐλεφάντων, εἰς τοὺς ὁποίους διὰ νὰ
 φθάσῃ τὸ ἀλεξιβροχὸν πρέπει νὰ ἔχη μακρὰν λαβὴν.
 Οἱ δὲ πενέστατοι δὲν ἔχουσιν οὐδαμίαν λαβὴν εἰς τὸ
 ἀλεξιβροχόν αὐτῶν, διότι φέρουσι αὐτὸ ἐν εἰδῇ μεγά-
 λου καὶ πελωρίου πῖλου. Αἱ γυναῖκες ἔχουσι συνήθως
 δέμα ἢ λαγινὸν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν των. Ἐκάστη πα-
 γόδα ἴται νὰσ τῆς Βιρμανίας ἔχει ὡς κορωνίδα χρυ-
 σοῦν ἀλεξιβροχὸν ἢ ὡς καλοῦσι τούτο: Τῆ ἕταν δὲ
 τοιοῦτο ἐπιτίθεται τῆς παγόδας θεωρεῖται ὡς ἐπίση-
 μος καὶ πάνδημος τελετὴ εἰς ἡν χιλιάδες Βιρμανίων
 συναθροίζονται.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* * * Ἡ πυκνότης τοῦ πληθοσμοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ἐπιτίθεται
 οὕτω πως ἐν τινι ἐφημερίδι. Ἐννέα πόλεις ἔχουσι πληθυ-

σμον ὑπερβαίνοντα τὸ ἐν ἑκατομμύριον ψυχῶν ἴτοι τὸ Λον-
 δῖνον ἔχει 3,251,000 ἢ Σουγού 2,000,000 τὰ Παρίσια
 1,825,000 τὸ Πεκίνον 1,648,000 τῶ Ἰεδδὸν 1,554,000
 ἢ Καντάν 1,236,000 ἢ Κωνσταντινούπολις 1,075,000 ἢ
 Σιαντάν, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Χουάν, 1,000,000 καὶ ἢ Τσαν-
 τσάου-Φου 1,000,000. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω φαίνεται ὅτι ἡ
 Σινική αὐτοκρατορία δύναται ἔτι καὶ νῦν νὰ καυχῆθῃ ὅτι
 ἔχει πλείονας πολυπληθεῖς πόλεις ἢ ὅσον ὅλα τὰ πεπολι-
 τισμένα κράτη τῆς οὐσας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν πόλεων τῶν
 ἔχουσῶν πληθυσμὸν ὑπερ τὸ ἐν ἑκατομμύριον εἶναι δώδεκα
 ἴτοι Νέα Ἰόρκη, Βιέννη, Βερολίνον, Λαγκ-κάου, Φιλαδέλ-
 φεια, Πετροῦπολις, Βουδαπέ, Καλκούττα, Φουτσάου, Τσε-
 χίου, Βανκόχ καὶ Κίετο.

* * * Σπουδαιότατη ἀνακάλυψις ἐγένετο πρό τινος χρό-
 νου ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἀμερικῇ. Εὐρήθη ὅτι ὁ μέγας πο-
 τὰς Ἀμαζὼν εἶναι πλωτὸς ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου εἰς τὸ
 ἕτερον, διὰ τούτου δὲ νέα ὁδὸς ἀνοίγεται μεταξύ τοῦ Ἀτ-
 λαντικοῦ καὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ Περούβιανδον ἀτμόπλοιον, ἀπο-
 σταλὲν πρὸς ἀνίχνυσιν τοῦ Ἀμαζόνος, ἀφίχθη ἐκ Μαβούρου,
 300 περίπου μίλια ἀπὸ τῆς Λίμας. Τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο
 ἐπλευσε 2000 μίλια τοῦ Ἀμαζόνος ποταμοῦ καὶ ἐξάβρῃα
 τῶν δύο ἐτέρων ποταμῶν Γιαγαλι καὶ Παχάεα, οἵτινες
 μέχρι τότε μόνον ἰνδικὰς λεμβοὺς εἶδον. Ἡ χώρα κατοι-
 καίται βεβαίως μόνον ὑπ' ἀγρίων, ἀλλ' ἔχει θαυμασίαν
 εὐφορίαν.

* * * Τὸ δημόσιον ταμεῖον τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς
 Ἀμερικῆς εἰσέπραξεν κατὰ τὸ ἄρτι λήξαν οἰκονομικὸν ἔτος
 1879—1880 ἐκ μὲν ἀμέσων φόρων 13,623,261 δολάρια
 ἐκ δὲ τελωνσιακῶν δασμῶν 185,408,611.

* * * Τεσσαράκοντα δύο χιλιάδες καὶ εἴκοσι ὀκτὼ μετὰ-
 νίσται ἀπεβιβάσθησαν εἰς Νέαν Ἰόρκην τῶν Ἰουνίων. Ἐν
 διαστήματι τῶν ἑξ τελευταίων μηνῶν 177,362 ἀρῖεις
 ἠριθμῆθησαν, ἐνῶ κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα ἐν ἔτει 1870
 μόνον 55,910.

* * * Τριάκοντα τρεῖς θάνατοι ἐξ ἠλιόσεως συνέβησαν ἐν
 μιᾷ ἡμέρᾳ ἐν τῇ Νέᾳ Ἰόρκῃ ἢ θερμότητι ἐκεῖ εἶναι ὑπερ-
 βολικῇ κατὰ τὰς τελευταίας ἐκείθεν εὐθῆσαις.

* * * Ὁ μισθὸς τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ἀκρωτηρίου τῆς Κα-
 λῆς Ἑλλάδος ἀνέρχεται εἰς 10,000 λίρας στερλ. κατ' ἔτος.

* * * Ὁ Κοκκοφοινεῖς. Ἐκ τοῦ δένδρου τούτου οἱ Ἴνδοι
 καρποῦνται ἄρτον, ὕδωρ, αἶνον, ὄξος, οἶνόπνευμα, γάλα, ἔ-
 λαιον, μέλι, ζάχαριν, βελώννας, ἐνδύματα, κλωστὰς, κύπελ-
 λα, κοιλιαρία, λεκάνας, καλάθια, χάρτην, ἰστιάς, ἰστία, κά-
 λους, στεγάσματα τῶν οἰκιῶν ἄκ.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ

Στὸ μῆμα μέσα τὸν νεκρὸ μὴ κλαίτε οἱ πόνεμένοι,
 καὶ μὴ τὸν λῆτε δυστυχῇ
 ὄχι, δὲν ἔμεινε ἡ ψυχὴ
 στὰ χρώματα κλεισμένη.

Δέτε τῆς Μούσης τὸν ὕγιό· μὲ τῇ γλυκαῖα μορφῇ του,
 μὲ τῇ ματιᾷ καὶ μὲ τὸ νοῦ
 πρὸς τὸ βασιλεῖο τοῦ οὐρανοῦ
 ἀφίει τὴν ψυχὴν του.

Τὴν στέλνει μέλισσα ἐλαφρὴ μιᾷ ἰδέᾳ νὰ κυνηγήσῃ,
 καὶ νὰ τὴν φέρῃ εἰς τὸ χάρτι
 * Ἄν ἴται ἡ σάρκα σου θνητῇ,
 τὸ πνεῦμά σου δὲ ζῆσῃ.